

49

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 18 lutego 1963 r.

w sprawie zwolnień od należności celnych i stosowania odprawy celnej warunkowej w pogranicznym ruchu turystycznym pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną.

Na podstawie art. 15 ust. 4 oraz art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje zwolnienie od należności celnych oraz odprawę celną warunkową przedmiotów przewożonych przez przekraczających w pojazdach samochodowych granicę pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną:

- 1) obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie dołączonych do dowodów osobistych wkładek paszportowych, uprawniających do pobytu na określonym obszarze turystycznym w Niemieckiej Republice Demokratycznej,
- 2) obywateli Niemieckiej Republiki Demokratycznej — na podstawie dołączonych do dowodów osobistych przepustek granicznych, uprawniających do pobytu na określonym obszarze turystycznym w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

— zwanych dalej „turystami”.

§ 2. 1. Zwalnia się od należności celnych następujące przedmioty osobistego użytku przewożone przez turystę:

- 1) przedmioty codziennego użytku, a w szczególności odzież, bieliznę, obuwie, przybory toaletowe i inne drobne przedmioty,
- 2) potrzebne na czas trwania wycieczki:
  - a) środki spożywcze, w tym mięso i wyroby mięsne do 2 kg łącznie, a czekoladę i wyroby czekoladowe — do 0,5 kg łącznie,
  - b) przewożone przez osobę pełnoletnią napoje alkoholowe — oprócz spirytusu — do 0,25 l łącznie oraz wyroby tytoniowe — do 200 sztuk papierosów lub do 50 sztuk cygar albo do 250 g tytoniu,
  - c) leki i środki opatrunkowe.

2. Niezależnie od zwolnień określonych w ust. 1 zwalnia się od należności celnych drobne przedmioty przywożone przez turystę zamieszkałego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej lub wywożone przez turystę zamieszkałego w Niemieckiej Republice Demokratycznej, jeżeli wartość tych przedmiotów nie przekracza 50% kwoty przydzielonych turystyce zagranicznych środków płatniczych i jeżeli rodzaj lub ilość tych przedmiotów nie świadczy o ich przeznaczeniu na sprzedaż albo do wymiany. Do kwoty tej nie wlicza się środków płatniczych przydzielonych na zakup materiałów pędnych i na pokrycie innych kosztów, związanych z eksploatacją pojazdu samochodowego.

§ 3. 1. Zezwala się na odprawę celną warunkową, bez zabezpieczenia należności celnych, następujących przedmiotów osobistego użytku przywożonych przez turystę zamieszkałego w Niemieckiej Republice Demokratycznej lub wywożonych przez turystę zamieszkałego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

- 1) sprzętu sportowego i turystycznego,
- 2) turystycznego aparatu radiowego, aparatu fotograficznego lub amatorskiego wąskotaśmowego aparatu do zdjęć filmowych,
- 3) drobnych instrumentów muzycznych lub akordeonu,
- 4) wyrobów ze złota lub platyny o zwykłej dla nich wadze, lecz nie więcej niż 1 obrączki, 1 pierścionka, 1 pary kolczyków, 1 pary spinek, 1 medalionu z łańcuszkiem i 1 zegarka,
- 5) pojazdu samochodowego przeznaczonego do uprawiania turystyki.

2. Zgłoszenie do odprawy warunkowej przedmiotów określonych w ust. 1 pkt 1—4 powinno nastąpić pisemnie. O dokonaniu odprawy czyni się wzmiankę w zgłoszeniu. Odprawy warunkowej pojazdów samochodowych (ust. 1 pkt 5) dokonuje się z zastosowaniem przepisów rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 17 lutego 1962 r. w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego (Dz. U. Nr 14, poz. 62).

3. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 i 5 zwalnia się od należności celnych odpowiednio:

- 1) klisze fotograficzne — do 10 sztuk lub 5 rolek błon fotograficznych albo 60 m taśmy filmowej szerokości do 16 mm,
- 2) materiały pędne znajdujące się w zbiorniku połączonym z silnikiem pojazdu oraz odpowiednią ilość smarów.

§ 4. Przy ustalaniu rodzaju i ilości przedmiotów podlegających zwolnieniu od należności celnych lub odprawy warunkowej uwzględnia się płeć i wiek turysty, porę roku, rodzaj i zasięg obszaru turystycznego oraz sposób odbywania i czas trwania wycieczki. Za czas trwania wycieczki uważa się w zasadzie czas, jaki turysta ma przebywać za granicą państwa zamieszkania.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: W. Trąmpczyński